

det ikke gaa an? Lad os endelig en Gang faae en reel Grund af de Herrer. Hvorfor kan det ikke gaa an, at man gaar med fra Statens Side til at raade Bod paa den ufor-
 skyldte Fattigdoms værste Følger? Hvorfor? Ere de Fattige da ikke ligesaa godt Statsborgere som alle Andre? De Herrer have ikke det Mindste imod — hverken Regjeringen eller det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds — at de Allerrfattigste her i Landet bidrage Deres til at fylde Statskassen med Penge. Det paastaas jo, at den er fuld af Penge, navnlig naar den ærede Arrigminister kommer her og stiller Fordringer om Millioner til Forsøgsvæsen, Skydevæsen og den Slags Ting. Saa siger man bestandig, at Landet har Raad, at Statskassen har Raad. Der er Penge nok, Landet er slet ikke saa fattigt, hedder det saa. Hvorfra komme da Statskassens Penge? De Fattige hde gennem den indirekte Beskatning Tusinder og atter Tusinder af Kroner til Statskassen. Hvorfor ere da de Herrer bestandig imod, at der ydes det Allermindste fra Statskassens Side til at hjælpe den ufor-
 skyldte Nød, som gjør sig gjældende mellem saa Mange af dem, der saaledes maa bidrage til at fylde Statskassen. Jeg kunde ønske en Gang at høre en ordentlig Udvikling af de Herrer's Grunde. Den ærede Minister har jo imidlertid tilbørlig undskyldt sig med, at Sagen kun ganske tilfældigt vedkom ham, saa det kan jo være, at han ikke vil inlade sig derpaa, men Forslagsstillerne ere selvføl-
 gelig daarlig tjente med, at Ministeren maafe paa Grund af, at han føler at Sagen ikke fuldstændig vedrører ham, ikke vil inlade sig paa fuldstændig at motivere, hvorfor man egentlig i Ministeriet mener, at det ikke kan gaa an, at Statskassen yder Nødlidende en hjælpende Haand. Da Forslaget om Hjælp udenfor det offentlige Fattigvæsen var til Behandling, udtalte jeg, at jeg mente, at man maafe snart var naaet saa langt frem, at man kunde blive enig om, at Fattigdommen var vort Samfunds værste Onde. Efter de Udtalelser, der ere faldne i Dag fra Ministerens Side og fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds, forekommer det mig, at de Herrer ikke have den Opfattelse, at Fattigdommen er det værste Onde. Hvis de havde den, vilde de ikke være saa vængselige for at afhjælpe Fattigdommens værste Følger. Det kunde

næsten se saaledes ud. — De maa undskyldte, jeg sigter Dem ikke derfor — men det kommer næsten til at se saaledes ud, som om de Herrer for enhver Pris ville bevare Fattigdommen. Jeg tror ikke, det er de Herrer's Mening, men det kommer til at se saaledes ud, naar de stille sig stadig hindrende i Veien for Afstæffelsen af ufor-
 skyldt Fattigdom. Jeg spørger, om man kan være tjent med, at den offentlige Mening skal sige — og det er jeg overbevist om, at mangfoldige Fattige og humane Tænkende ville sige — at de Herrer stille sig imod at afstæffe den haardeste ufor-
 skyldte Fattigdom her i Landet, skjøndt vi vide, at de Fattige bidrage Meget til at fylde Statskassen og derved til at forsørge en Mængde af dem, som komme til Thinget og til Regjeringen og anmode om Understøttelse og faae Understøttelse, skjøndt de ere langt heldigere stillede end de fleste Fattige, som vi her gennem denne lille Lov ville hjælpe. Den Fattige maa ikke blot betale sit eget Underhold, men bestattes ogsaa hver Dag til Fordel for Andre. Men naar der kommer Anmodning fra dem om, at der skal gjøres Noget for dem, har man altid en eller anden Indvending, saa kan man ikke gjøre det ad den Vej og paa den Maade. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holt) sagde ogsaa, at det skulde være ganske anderledes ligelig fordelt, og at Kjøbenhavn ikke var taget med. Men jeg vil dertil sige til det ærede Medlem, at § 15 omhandler Kjøbenhavn. Det staar efter denne Paragraf den høitærede Indenrigsminister frit for, hvis denne Lov bliver vedtaget, at hde til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse samme Bidrag som til andre Kommuner, naar Kommunen selv yder Bidrag til private Understøttelseselskaber. Lovens Regel om, at der gives „Bidrag fra Statskassen som fra Kommunen“ gjælder saaledes ogsaa for Kjøbenhavn. Vi kunne maafe faae det ordnet paa en langt bedre Maade, og jeg skal gjerne være med dertil; men derfor kan jeg ikke forstaa, hvorfor de Herrer ville bestandig stille sig selv i et uheldigt Lys ved at modsette sig, at den ufor-
 skyldte Nød afhjælpes. Thi selv om det skulde ske, at de Penge, som man ellers er saa beredt til at paastaa, ere til Stede i Statskassen, og som faktisk ogsaa ere til